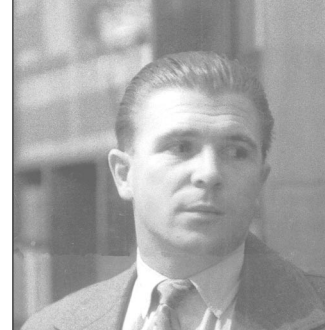

speciale 1956
melléklet 1956

Il '56 per immagini

Discorso inaugurale del Presidente del Parlamento
all'Istituto Italiano di Cultura, 12 settembre 2006

Az '56-os forradalom képekben

Az Országgyűlés elnökének megnyitó beszéde

az Olasz Kultúrintézetben, 2006. szeptember 12.

**Signor Ambasciatore, Eccellenze,
Signor Direttore, Signore e Signori!**

Sono venuta qui oggi con delle sensazioni singolari: disagio, tristezza, misti a rispetto e gratitudine. Sensazioni alimentate soprattutto dal fatto che ci apprestiamo a far rivivere uno degli avvenimenti forse più dolorosi e dibattuti del nostro popolo attraverso un altro popolo. Ho detto un altro popolo, ma ciò non significa affatto che si tratti di un popolo straniero. Parlo dell'Italia, un paese la cui storia ha più volte toccato la nostra, che ha avuto a cuore e ha appoggiato la nostra lotta per la libertà. In nessun modo, pertanto, può essere per noi un paese straniero.

Miei cari Amici!

Posso definire commovente, senza esagerare, l'iniziativa con cui avete realizzato la serie di commemorazioni che inizia oggi nell'an-

**Nagykövet Úr, Excellenciás Uraim,
Igazgató Úr, Hölgyeim és Uraim!**

Különös érzésekkel jöttem el ma ide, elfogódottság, szomorúság, tisztelet és hála érzése kavarg bennem. Ezeket az érzéseket pedig elsősorban az táplálja, hogy népünk talán egyik legfájdalmasabb, legvitatottabb eseményeit egy másik nép képviselőivel elevenítjük fel. Azt mondtam, másik nép, de ez semmiképpen sem jelenti azt, hogy idegen nép. Az az olasz nemzet ugyanis, melynek történelmének több ponton kapcsolódik saját történelmünkkel, s mely nemzet nemcsak szívén viselte, de segítette is a szabadságért vívott küzdelmünket, számunkra amúgy sem lehet idegen.

Kedves Barátaim!

Túlzás nélkül állíthatom, hogy megindító az a kezdeményezés, mellyel az 1956-os népfelkelés és forradalom jubileumán ezt a ma kezdődő megemlékezés sorozatot életre hívták. Önök, akik ezt a megdöbbentő, megrázó és egyben tényszerű kiállítást megrendezték, ismét bizonyosságot adtak arról, hogy értő és megértő figyelemmel fordulnak történelmünk viharai, népünk küzdelmei, harcaink felé. Köszönetemet fejezem ki ezért mindnyájunknak. A szervezésben, rendezésben közreműködő diplomáciai testületeknek, szervezeteknek, s különösen az Olasz Kultúr Intézetnek.

A művész úrhoz, Mario De Biasi úrhoz fordulva is hadd köszönjem meg, hogy akkor, ötven évvel ezelőtt elsősorban a szívvel látta és láttatta az eseményeket. Azok a korabeli felvételek, amelyeket Ön 1956 őszén készített, a maguk megrázó tartalmával, gyakran sokkáló vagy éppen szívszorító üzenetével minden szónál ékeesebben mutatják be azt a pillanatot, amikor egy ember, egy nemzet felkiált: elég, nem bírom tovább.

Az éveken át elfojtott s lincselőbe átcsapó indulatok vagy a kisbabájával útra kelt anyát megsegítő szeretet egyszerre volt jelen azoknak a véres napoknak a tragédiájában. Szélsőségek, indulatok, felfokozott, tomboló érzelmek, érzések áradnak képeiből.

Tisztelt De Biasi Úr! Kérem, engedje meg, hogy a magyar parlament elnökéként, honfitársaim nevében megköszönjem Önnek, hogy akkor, fél évszázaddal ezelőtt megörökítette e sorsdöntő pillanatot, s azt is, hogy most, ötven évvel később ezt látni engedni nekünk.

Excellenciás Uraim, Tisztelt Külföldi Barátaim!

Szeretném megragadni ezt a különleges pillanatot arra, hogy köszönetet mondjak hazájunknak, nemzetüknek, honfitársaiknak. Köszönetet azért a mérhetetlenül sok szeretetért és támogatásért, amellyel a diktatúra és a megtorlás elől menekülő magyar szabadságharcosokat befogadták. S nemcsak befogadták, de otthont, megélhetést és biztonságot is nyújtottak számukra. Megadták az elmenekülőknek mindazt, amit akkor, abban a gyászos helyzetben saját nemzetük megadni nem tudott.

niversario della rivoluzione e della sollevazione popolare del '56. Avete organizzato una mostra stupefacente, impressionante e allo stesso tempo concreta, dimostrando nuovamente la profonda attenzione con la quale vi ponete nei confronti della storia turbolenta, delle battaglie e delle lotte del nostro popolo. Esprimo i miei ringraziamenti a tutti voi, ai corpi diplomatici, agli organismi che hanno collaborato all'organizzazione e in particolare all'Istituto Italiano di Cultura.

Mi si lasci ringraziare l'artista Mario De Biasi, che cinquanta anni fa vide e fece vedere gli avvenimenti innanzitutto con il cuore. Le fotografie dell'epoca che Lei ha realizzato nell'autunno del 1956, Signor De Biasi, con il loro contenuto sconvolgente, il messaggio

spesso scioccante o che opprime il cuore, attraverso ogni parola mostrano in maniera eloquente il momento in cui un uomo, una nazione esclamano: basta, non ce la faccio più.

Gli impeti repressi nel corso degli anni e poi sfociati nel linciaggio, l'amore della madre in strada con il figlioletto furono entrambi presenti nella tragedia di quei giorni sanguinosi. Dalle sue immagini emergono impulsi estremi, sentimenti tuonanti e sensazioni furiose.

Gentile Signor De Biasi! In qualità di Presidente del Parlamento ungherese mi permetta di ringraziarla a nome del mio popolo per aver tramandato cinquanta anni fa le immagini di quei momenti decisivi e per consentirci di vederle adesso, cinquanta anni dopo.

Eccellenze, illustri amici stranieri!

Vorrei utilizzare questo momento per ringraziare i vostri paesi e i vostri connazionali per l'incommensurabile affetto e sostegno con cui hanno appoggiato le lotte per la libertà degli ungheresi contro la dittatura e la repressione. E non le hanno solamente approvate, ma ci hanno offerto sussistenza e sicurezza. Hanno dato agli esuli tutto quello che allora, in quel frangente doloroso, la nostra nazione non seppe offrirci.

Nell'ottobre del 1956 i rivoluzionari sfondarono le mura simboliche del proprio popolo e della prigione della dittatura dell'Europa dell'Est. Nonostante la nostra rivoluzione sia stata soffocata, tuttavia essa ha influenzato in maniera irrevocabile la sorte delle nazioni europee che si trovavano sotto l'oppressione straniera.

Che sedici anni fa in questo paese si sia potuto verificare un cambiamento di regime pacifico, che sia potuta nascere la Repubblica Ungherese democratica e che il nostro paese sia diventato a pieno titolo membro dell'Unione Europea è in gran parte merito della rivoluzione del 1956, ma anche degli ungheresi che hanno gridato e combattuto per la propria libertà e delle nazioni democratiche che hanno accolto gli esuli.

Esprimo pertanto rispetto e gratitudine per l'appoggio, l'incoraggiamento e l'aiuto che ci sono stati forniti in quei momenti e che da allora sono stati dimostrati in varie modalità.

Signore e Signori!

Mi rallegro del fatto che la serie di commemorazioni del 1956 abbia inizio proprio qui. Non solamente perchè un tempo questo edificio è stato la prima sede del Parlamento ungherese, ma anche perchè l'attenzione rivolta a livello internazionale e l'organizzazione esistente fra i paesi dimostra in maniera eloquente che la rivoluzione del 1956 non è stata una sommossa intestina di un piccolo popolo, ma il rovesciamento di sistemi e dittature mondiali.

Voi italiani sapete bene che cosa questo voglia dire per il popolo ungherese, dal momento che la storia dei nostri paesi ha dei tratti simili. Voi avete combattuto per la libertà altrettanto duramente, entrambi i nostri popoli possono dunque affermare: "Il nostro desiderio di libertà è indistruttibile".

Cari Amici!

Vi prego di seguire con attenzione le commemorazioni e la rievocazione del nostro passato nel contempo magnifica e dolorosa.

Grazie per la cortese attenzione!

Katalin Szili

The President of the Hungarian Parliament — at the opening of a photo exhibition in observance of the 1956 Hungarian uprising — first saluted Mario De Biasi, the photographer who, in the autumn of 1956, shot the photos on display at the exhibition. The President noted that the celebration of 1956 by foreign countries had been initiated at the Italian Institute of Culture — which once housed the Hungarian Parliament — and thanked the foreigners for their affection and support on behalf of the popular struggle for liberation from which the democratic republic of Hungary was born.

Akkor, 1956 októberében e forradalmárok áttörték nemcsak saját népünk, de Kelet-Európa diktatórikus börtönének jelképes falait is. Bár forradalmukat akkor leverték, mégis visszavonhatatlanul fordítottak az idegen elnyomás alatt élő európai országok sorsának kerekén.

Az, hogy tizenhat évvel ezelőtt e hazában végbe mehetett a békés rendszerváltás, létrejöhetett a demokratikus Magyar Köztársaság, s or-

szágunk teljes jogú tagja lett az Európai Uniónak, sokban köszönhető 1956 forradalmának. A szabadságukért kiáltó és harcoló magyaroknak, de a menekülteket befogadó demokratikus államoknak is.

Ezt köszönöm meg akkor, amikor tisztelettel és hálával hajtok fejet az akkori, s azóta is több formában megnyilvánuló támogatásért, bátorításért, segítségért.

Hölgyeim és Uraim!

Örülök, hogy az '56-os megemlékezések sora éppen itt kezdődik el. Nemcsak azért, mert valaha ebben az épületben volt a magyar Országgyűlés első otthona, hanem azért is, mert ez a nemzetközi figyelem, ez az országokat összefogó szervezés igazolja a legékebben, hogy 1956 forradalma nem egy kis nép belső viszálya, hanem világrendszerek, diktatúrák megbuktatója volt.

Önök, Itália fiai pontosan tudhatják, mit jelent mindez a magyar nép számára. Hisz történelmünkben felfedezhetők hasonló vonások. A szabadságukért a történelem folyamán ugyancsak keményen megküzdtök Önök is, ezért mindkét nép mondhatja: szabadságvágyunk elpusztíthatatlan.

Kedves Barátaim!

Kérem Önöket, mindnyájukat, kísérjék figyelemmel a megemlékezéseket, magasztos és egyben gyászos visszatekintésünket.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket!

Szili Katalin